

PSALMII
CARTEA ÎNTÂIA

Psalmul 14

Către mai marele cântăreților –
Un psalm al lui David

1 *Nebunul zice în inima lui : „Nu este Dumnezeu !” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte ; nu este niciunul care să facă binele.*

2 *Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu.*

3 *Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici ; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.*

4 *Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc fărădelegea, de mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea, și nu cheamă pe Domnul ?*

5 *Ei vor tremura de spaimă, când Se va arăta Dumnezeu*

în mijlocul neamului neprihănit.

6 *Râdeți voi de nădejdea celui nenorocit...,dar scăparea lui este Domnul.*
7 *O ! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel ! ... Când va întoarce Domnul înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va înveseli, și Israel se va bucura.”*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Psalmul 15
Un psalm al lui David

1 *Doamne, cine va locui în cortul Tău ?
Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt ?*

2 – *Cel ce umblă în neprihănire,
cel ce face voia lui Dumnezeu
și spune adevărul din inimă.*

3 *Acela nu clevește cu limba lui,
nu face rău semenului său*

și nu aruncă ocară asupra aproapelui său.

4 *El privește cu dispreț
pe cel vrednic de disprețuit,
dar cinstește pe cei ce se tem de Domnul.*

*El nu-și ia vorba înapoi
dacă face un jurământ în paguba lui.*

5 *El nu-și dă banii cu dobândă
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.*

*Cel ce se poartă așa,
nu se clatină niciodată.*

Psalmul 16

O cântare a lui David

1 *Păzește-mă, Dumnezeule,
căci în Tine mă încred.*

2 *Eu zic Domnului : „Tu ești Domnul meu,
Tu ești singura mea fericire !”*

3 *Sfinții care sunt în țară,
oamenii evlavioși,*

sunt toată plăcerea mea. [Va continua]

Unde ne puteți găsi ?

ORAR SLUJBE ȘI TRANSMISIE LIVE :

- Duminica 9 - 12
- 18 - 20
- Joi 18 - 20

PENTRU TRANSMISIA LIVE VĂ INVITĂM SĂ ACCESAȚI :
www.cezareea.ro/transmisie-live/
Map data ©2015 Google

Nr. 290 / Duminică 22 Septembrie 2019 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (I), Menno Simons
- Lăcrimioara
- Mult în puține cuvinte
- Proverbe armenesti. Voință
- David și uriașul „teamă”
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT /
JOI 26 SEPTEMBRIE 2019

„Nu voi lua tauri din casa ta, nici țapi din staulele tale”.
PSALMUL 50 : 9

Editorial. Nu mă lăsa, o, Dumnezeule, să mor înainte de-a fi salvat ! (III)

Un subofițer tânăr a găsit pacea cu Dumnezeu pe patul de suferință; el a mărturisit : „Știu că sunt împăcat cu Dumnezeu, inima mea are pace cu Dumnezeu, sunt fericit în Domnul”. Domnului I-a plăcut ca puțin înainte să plece acasă acest creștin tânăr, să-i pecetluiască această preafericită siguranță printr-un vis deosebit, pe care el l-a povestit prietenilor lui după cum urmează.

„În visul meu am ajuns la poarta cerului și am vrut să intru. Dar bărbatul de la poartă a întrebat de certificatele mele de bună purtare. I-am spus că nu le am la mine. „Trebuie să le ai”, a spus el, „căci nimeni nu are voie să intre, numai dacă și-a arătat înainte hârtiile de bună purtare.” Așa că m-am întors și le-am luat. Dar când am aruncat o privire în ele, m-am îngrozit.

Credeam că am comis numai două sau trei greșeli mici și deloc din cele mari, dar acum am găsit certificatele de bună purtare pline de pedepse mici și mari. Inima mi s-a făcut cât un purice când am ajuns din nou la poarta cerului și i-am predat omului hârtiile de bună purtare.

Când a privit în ele a dat din cap și a spus : „Cu aceste hârtii nu poți să obții intrare aici. Chiar și o greșeală mică îți închide poarta în față pentru totdeauna”.

M-am târât trist de acolo. După toate aparențele, trebuie să fi fost mult mai rău decât am crezut vreodată. Deodată m-a strigat cineva de pe zid : „De ce nu vii înăuntru ?” „Nu pot”, am răspuns ; „Hârtiile mele de bună purtare sunt prea negre, mă împovărează îngrozitor.”

„Dar”, a spus el, „n-ai spus că crezi în Isus, al cărui sânge curăță de orice păcat ?” „Da”, am răspuns, „cred în El !” „Atunci mai privește o dată în ele !”

M-am uitat și nu se mai vedea nici cea mai mică greșeală. Toate dispăruseră. Hârtiile erau albe. Și pe când i le înmănam din nou omului de la poartă, el a strigat :

„Curate, curate de tot !” Am trecut prin poartă înăuntru, în cer. Atunci m-am trezit cu o bucurie vie.” De-ar fi acest vis al tânărului ofițer spre binecuvântarea multora, ca să înțeleagă ce înseamnă să apuce prin credință împăcarea desăvârșită, veșnic valabilă, care a fost înfăptuită pe Golgota. [Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, XV- 1909 – 1910]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I)

[Petru Popovici] **CAPITOLUL 9**
MENNO SIMONS

Dar cam după un an, un mic grup de credincioși veni la el și îl îndemnară să-și aducă aminte de nevoile sufletelor sărace, flămânde, și să-și folosească mai bine talentele ce le avea de la Domnul.

Ca urmare, el începu să predice Evanghelia și continuă să facă cunoscut adevărul prin grai și prin scris până la sfârșitul vieții sale. Deși nu fără dese întreruperi, lucrările sale au fost în mod practic foarte rodnice.

La început anabapțiștii erau împărțiți și descurajați.

Cei de la Münster susțineau unele idei cu totul greșite, idei care au provocat o luptă ascuțită, dar greutatea influenței lui Menno a înclinat balanța în favoarea curăției și păcii.

Împotriva acestor idei, el a scris cartea „Ieșirea de la papalitate”, în care arată cum în mod fals au fost învinuiți de dușmani că apără doctrinele celor de la Münster, doctrine cu care ei nu se împăcau, ci le respingeau.

Menno a fost un apostol al adevărului, predicând și înființând biserici de-a lungul Europei de Nord, din Franța până în Rusia. În ciuda celor mai aspre decrete și a celor mai sângeroase prigoniri, el și-a îndeplinit cu credincioșie chemarea și a găsit întotdeauna, oriunde a mers, oameni gata să asculte Evanghelia.

El a întărit un standard de strictă morală, a reprimat toate tendințele spre fanatism și treptat a format pe urmașii săi, pe menoniți într-un popor blând, pașnic și moral.

Ei puneau un accent deosebit pe botezul prin cufundare al oamenilor mari ce-și puteau mărturisi credința. Ultimii săi ani au fost petrecuți în Holstein, unde a și murit în 13 ianuarie 1561, în vârstă de 66 de ani.

Ca scriitor, Menno a lucrat numeroase volume. În timpul celor din urmă 10 ani ai săi, el a întemeiat o tipografie și și-a asigurat o largă circulație a scrierilor sale.

Cele mai multe sunt scrise în limba daneză, deși unele originale au fost scrise în „Oostersch” și foarte rău traduse în limba daneză. Tipărirea lucrării „Cartea de temelie a adevăratei credințe creștine”, în 1539, a statornicit învățătura sa doctrinară pe baze solide. Ea s-a deosebit de teologia reformată numai în susținerea ideii spirituale despre biserica, ca o comunitate de adevărați sfinți și urmarea necesară a acestei idei, respingerea botezului copiilor mici. Menno și-a datorat viața sa lungă și lucrările sale, pe de o parte faptului că s-a mulțumit să lucreze liniștit și în umbră, pe de altă parte protecției pe care a primit-o în diferite timpuri de la anumiți principii și nobili care favorizau învățăturile evanghelice. În câteva rânduri a avut parte de izbăviri deosebite, ce par adevărate intervenții ale Providenței pentru el.

Fiica sa povestește cum un trădător, care s-a învoit ca în schimbul unei sume de bani să-l dea prins negreșit în mâinile dușmanilor, după mai multe nereușite, într-o zi pe când în tovărășia unui ofițer erau în căutarea predicatorului eretic, l-au întâlnit pe Menno.

Menno mergea de-a lungul canalului într-o bărcuță. Trădătorul a tăcut până ce Menno s-a depărtat o oarecare distanță și a sărit pe mal ca să-și scape viața. Atunci trădătorul strigă : „*Jată, pasărea a scăpat !*” Ofițerul îl înjură, numindu-l nemernic, și întrebându-l de ce nu i-a spus la timp, acesta îi răspunde :

„N-am putut vorbi pentru că limba îmi era legată”. Se spune ca autoritățile au fost nemulțumite de acest lucru și omul care garantă prinderea lui, trebui să-și piardă capul.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Lăcrămioara

Modern și apreciat în epoca noastră, creație a onomasticii românești și încadrându-se într-o lungă familie de prenume feminine formate de la nume de flori și plante, **Lăcrămioára** are la bază substantivul *lăcrămioară* (un diminutiv din *lacrimă*, cuv. de origine latină), prin care este denumită la noi o plantă cu flori albe și plăcut mirositoare.

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Multa paucis** (lat. „Mult în puține cuvinte”) – Expresia se potrivește chiar limbii latine care, prin conciziunea și claritatea ei, are *darul de a exprima mult în puține vorbe*.

De aceea se și recurge atât de des la maximele latinești care spun ... maximum în minimum de cuvinte

Multa paucis se întrebuințează ca o laudă, ca un certificat de merit pentru scriitorii concizi, pentru oratorii cumpătați.

Mai servește și ca avertisment la adresa celor ce lungesc vorba în mod inutil. Expresia poate fi inversată, pentru cei care au păcatul să debiteze o sumedenie de vorbe spre a exprima puține lucruri sau idei – și atunci se spune *pauca multis*.

În Biblie, (în cartea Proverbe, cap. 10 : 19) scrie că : „*Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele, este un om chibzuit*”.

Își ține buzele adică se abține de la vorbă.

BOLI EVITABILE

16. David și uriașul „teamă”

Psalmistul David a avut mult mai multe motive decât noi să fie cuprins de frică. Gândiți-vă numai la întâlnirea lui cu un leu, cu un urs, cu uriașul Goliat și de câte ori nu mult a lipsit ca să fie omorât de mâna regelui Saul însuși.

Dar David a scăpat de o mulțime de boli psihosomatice deoarece își puna mereu încrederea în Domnul :

„*Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine să mă tem ? ...*

Domnul este sprijinitorul vieții mele, de cine să-mi fie frică ? ...

Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi”. (Psalmul 27 : 1 – 3)

Hipertensiunea arterială poate să fie provocată nu numai de ură, așa cum sa arătat mai înainte, dar de asemenea și de supărări.

Din acest motiv, medicii caută să nu destăinuie pacienților care este tensiunea lor atunci când aceasta este mare. Cunoașterea ei ar putea provoca frică și astfel tensiunea ar crește și mai mult, putând să aibă consecințe grave. [Va continua]

PROVERBE LATINE VOINȚĂ

• A voi e pe jumătate a face. • Nu-i treabă pe care omul s-o vrea și să n-o facă. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuït și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”